

om det ene eller det andet. Det ved vi jo ikke, før vi er færdige med sagen. Så ved vi, hvad det er, der er afdækket, og så må man tage stilling til det juridisk og politisk. Men så længe vi ikke ved, hvad det er for en påstand, man vil nedlægge, og med hvilke argumenter man vil nedlægge den, kan man ikke tage stilling til det spørgsmål.

Det er muligt, at man ønsker at rejse en sag, og det er muligt, man kan rejse en sag, men det er bl.a. det, undersøgelsen må være med til at vise os. Det er derfor, vi skal have undersøgelsen først. Så må vi tage diskussionen bagefter om, hvilke juridiske og politiske konklusioner denne undersøgelse fører til.

Det er sådan set det eneste svar, jeg kan give fru Pia Larsen på det her nu, og jeg synes i øvrigt, at det ville være dybt betænkeligt for folketingsmedlemmer og ikke mindst for mig allerede nu at begynde at drage retlige konklusioner af en undersøgelse, jeg overhovedet ikke kender, og derfor kan jeg slet ikke udtale mig om det.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det var diskussionen for lidt siden om ævl og kævl, som får mig til at tage ordet, for jeg tror, at begge de færøske repræsentanter misforstod det. Jeg har ikke et øjeblik mistænkt den konservative ordfører for at kalde denne debat i almindelighed for ævl og kævl. Det drejede sig om nogle småstridigheder omkring, hvornår nogen havde sagt et og andet.

Det, der for mig er vigtigt at få klarhed over, er, hvad det er, man på Færøerne er bange for ikke kommer frem, og som kan komme frem i den ene form for undersøgelse, men ikke i den anden.

Jeg har kun fulgt denne sag i et udvalg, der egentlig slet ikke har noget med det her at gøre, nemlig Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Det her er jo jura. Men jeg forstod i hvert fald, at der ikke er noget, der kan komme frem i det, man kalder en dommerundersøgelse, som ikke kan komme frem – og som skal komme frem – i den undersøgelse, man foranstalter her. Sådan har jeg forstået det.

Jeg er heldigvis ikke medlem af Retsudvalget og skal ikke deltage i den juridiske debat, men vi, der ikke er jurister, vil jo gerne have at vide, hvad det er, man tror at nogle vil skjule, og hvad det er, man bedre kan skjule med den ene undersøgelse end med den anden. Det er faktisk

det, vi skal tage stilling til, vi, der ikke skal med i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, det er lidt fænomenalt, at justitsministeren i alvor kan stå heroppe og sige, at vi er nødt til at have den her undersøgelse for at kunne få fastslået, hvem der er parter i sagen.

Her drejer det sig altså om en handel. Det er en handel mellem en køber og en sælger. Det er det, der skal undersøges. Det er banksagen oppe på Færøerne. Sælgeren er Den Danske Bank. Køberen er Finansieringsfonden af 1992. Så er det et spørgsmål om, hvorvidt køberen, hvis vedkommende føler sig snydt, kan rejse et krav mod sælgeren, fordi man eventuelt har forholdt vedkommende nogle oplysninger, givet fejlagtige oplysninger eller andet. Så enkel er denne sag.

Det er i denne forbindelse, vil jeg gerne sige til justitsministeren, at man er nødt til at indrømme, at det færøske Lagting og det færøske landsstyre ikke er juridisk part i det foretagende, og at det vil bero på en tilfældig dommer, om han alligevel vil indrømme dem, at de kan rejse et søgsmål. I den bedømmelse vil naturligvis for dommeren indgå overvejelser over, at det er dem, der skal betale, og derfor vil dommeren måske alligevel gøre det. Men der vil også blive taget hensyn til, hvilken udsigt der er til, at man kan vinde den påstand, der nedlægges.

Her gælder akkurat det samme, som hvis man køber et hus: Hvis køberen har fået alle oplysninger om ejendommen, inden man skrev under, er der ikke noget at komme efter bagefter; man kan ikke skruer tiden tilbage. Det kan man heller ikke her.

Finansieringsfonden af 1992 deltog i alle møder, fik alle dokumenter i denne sag, så fonden er ikke blevet snydt, og den er den juridiske køber; det er blot de andre, der skal betale regningen.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg troede, fru Kirsten Jacobsen havde forstået mere af det, end det sidste indlæg giver udtryk for.

Det her drejer sig ikke bare om en handel en enkelt dag. Det, det færøske Lagting har bedt om, er en undersøgelse af et langt begivenhedsforløb, ja, endda så langt, at man siger, at man også gerne vil have undersøgt hensættelsespoli-